

SZÉKESEFEJÉRVÁR

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, tanítók és községi jegyzők egyletének közlönye.

Megjelen hetenkint kétszer szerdán és szombaton.

A lap ára

házhöz hordással vagy postán küldve:

Egy évre	8 frt. — kr.
Fél évre	4 frt. — kr.
Negyed évre	2 frt. — kr.

Bérmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Hirdetmény

a bélyegdíjon felül, minden négy hasábos petitsor: Megrendelőinktől 4 — nem megrendelőinktől 6 kr-ért igtattatik be.

Lapunk számára hirdetések felveznek **Budapestben:** Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Móríz.

Bécsben: Oppelik L. és Mosse Rudolf. Hrdlicka Vincez.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Vörösmarty-tér 6-ik sz.) ezimzindők; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klöfner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyitlterben megjelenő közlemények után négy hasábos petitsorért 10 kr. fizetendő.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

A „Székesfejérvár” tisztelt olvasóihoz.

E folyó évnegyed nemsokára letelik s néhány nap múlva az új negyed küszöbére lépünk, sietünk ezért lapunk tisztelt olvasóit az előfizetések megújítására felkérni. Nem teszünk hangzatos ígéreket, csupán annyit fogadunk, hogy minden öröklet megfeszítjük, hogy lapunkat az oktatást, művelést s mulattatást illetően minél érdekesebbé, minél élvezetesebbé tegyük. Ha a tisztelt közönség még tömegesebben pártolja vállalkunkat, akkor több költséget fordíthatunk a szellemi erőkre s lapunkat még tartalmasabbá tehetjük: kérjük tehát előfizetőinket, hogy a mozgósítás korszakában igyekezzenek nek is új előfizetőket toborozni különösen a gazdalközönség köréből, miután lapunk az új életretámadt gazdasági egyesület közlönye.

Az előfizetési árak a régiéek:

Egész évre 8 frt.

Fél évre 4 frt.

Negyedévre 2 frt.

melyek a kiadó-hivatalhoz küldendők.

Tisztelettel

a kiadó-hivatal.

A társalgásról.

(Vége.)

Az emberek érző és gondolkodó lények, és mint olyanok, ha épen valami különös munkát nem végeznek, hanem tétlenül egymás mellett ülnek vagy állnak, vagy érzelmeiket és gondolataikat egymással közlik.

Együgyü, de sőt természetellenesnek tetszik mindenkor az, ha két személy egymás körül egészen némán és hallgatagon mozog. A párbeszéd közöttök szükséges, de sőt még együtt vannak szünet nélkül társalg-

janak. Mert mihelyt a társalgás megszűnik, megszűnnek egyttal emberi módon együtt lenni.

Ezt érezték már parasztjaink is, és ha hosszabb gyalog utakon, vándorlásaikon csak futólag összetalálkoznak, mindenféle saját vidékeiken szokásos kérdések, üdvözlések és feleletekkel vannak ellátva.

Az emberek olyanok, mint a villanyosság: megöltött palackok, ha érintkeznek, kell hogy egy vagy több szírporka szikrázzék, hogy észrevegyék azt, miszerint belőlök a só még nem párolgott el. Ha ismerőseink, jó barátaink szófukarok, vagy kedvetlenséget áruznak el a társalgásban, akkor önkénytelenül attól tartunk, hogy valami bajuk van, tán rosszul érzik magukat stb.

Látogatásoknál az ugynevezett „Staatsvisiték” alkalmával és egyáltalán oly esetekben, a mikor személyek jönnek össze, kik nem mindennap látják egymást, ilyenkor szükség, hogy társalognak, folyton társalognak, s a szónyegen levő tárgy soha fennakadást ne szenvedjen. És ha ez mégis megtörténik, ha a társalgás teljesen fennakad, úgy önkénytelenül egy sajátásgos érzet, mely a félelemhez hasonló uralodik mindenkin. Mert nagyon is érzik helyzetük természetellenes voltát, hogy miként az élettelen szobrok egymás mellett üljenek némán, szólanul.

Legjobban ijed az ily szerencsétlen pillanatokban meg a házigazda, s valóságos égből pottyant angyalnak tekintti ilyenkor azt, ki a társalgot e kínos helyzetéből kirántja. A legcsekélyebb megjegyzés, a legszerényebb jellemű szócska majd oly értékű, mint egykor egy római pápa azon három szócskája, melylyel a legszebb obelisket megmenté a teljes összezuástól, t. i. a munkások, kik annak felhuzásával voltak elfoglalva, észrevették, miszerint a kötelek

szakadozni kezdenek, — erre a legnagyobb zavar közepette, a pápa közbe kiált: „vizet a kötelekre” — és ime az obelisk meg lön mentve.

Némelyeknél a társalgási tehetség oly csekély, hogy ugyszólván egyik fennakadásból a másikba zökkennek és nagyon hasonlít egy ügyetlen formájú szekérhez, mely a rossz uton folytonos zökkenéssel halad. Ha egyik zavarból kiségettük, már is egy másik kátyuban ül nyakig.

A szabatos és kellemes társalgás annyi-féle feltételekhez van kötve, hogy nagyon is óvatosnak kell lennünk, nehogy e feltételek egyik vagy másika ellen vétünk. Mert a leggyakorlottabb társalgón is nem ritkán esik meg, hogy téved és hibáz.

A bennünk levő kisebb nagyobb mértékű hiúság és az a törekvés, hogy eszméink által, melyeket szellemdúsaknak tartunk, mások tetszését kinyerni vágyunk, továbbá szórakozottságunk és feledékenységünk, valamint az, hogy a velünk érintkezők körülményeivel nem vagyunk mindig tisztában, ez mind társalgásunk közben gyakran baklővéseket idéz elő.

Igy például, hivatalos valaki egy esti mulatságnál ott néhány jó barátjával összetalálkozván igen jól érzi magát. A társalgás mind vigabb és hangosabban foly. Ez a kis társaság a nagytól némileg különváltan mulat és kaczag — s elfeledik, hogy az alatt a másik teremben egy meghitt művész zongorához ült s megkezdé bevezetését egy előadandó szép zeneműnek, — de a hangosan mulatozók kaczagása őt teljesen kizavarja a kerékvágásból s neki nem kis zavart okoz. Legnagyobb zavarban van azonban ilyenkor maga a házigazda. Mi okozza ezt. Nem más, mint mikor elfeledjük, hogy társaságban nagyon is elővigyázó és óvatosság legyünk.

Vagy például megtörténik, hogy az ember egy szeretetreméltó nő szomszédságában ül, a kivel szóba ereszkednénk és alázatosan tudakoljuk az asztalon át, igen tisztelt édes anyja hogylétét. A nő igen barátságosan felel. — De — milyen barátságosan, sőt haragos pillantást vet rád a mellette ülő ur, ki vele épen a legmeghittebb beszéde elegendett, mely beszédet azonban te elhamarkodott kérdéssel a legdurvább módon zavartad. Óvatosan kell eljárni és a társaságban tömjenezésre csak olyan nőt szabad választani, a ki még elfoglalva nincs.

Máskor meg megtörténik rajtad az, hogy magad közé gyűjtesz egy kis kíváncsi kört, s miután jó elbeszélő tehetséged van azokat valamely mulatságos adomával traktáld, — utólagosan azonban arról értesülsz, hogy ez a te adomád egyáltalán nem új, de sőt, hogy ezt elhallgatod majd mindegyike már ismeri, — vagy talán mi a bajt még tetézi, épen téled hallotta már ez adomát. No az ilyen eset aztán roppant kellemetlen. Mert a ki a társalgásban régi eszméket, elcsépeelt dolgokat és gondolatokat mindig ismétél és felfrisít, az ez által vagy szegénységi bizonyítványt állít ki maga maga ellen, vagy rendkívüli hiúságot árul el a saját kis eszmeköre irányában. És igen kellemetlen úgy az egyik mint a másik gyenge oldalunknál rajta kaptatni. A mellett nem kell tekintet nélkül hagyni azt, hogy barátainknak meg a helyett, hogy örömet szerettünk volna, unalmas elbeszélésünk által nekik csak bosszúságot szerettünk.

Nagyobb társaságoknál és különösen olyankor, midőn olyanok vannak együtt, kik csak ritkán jönnek össze, nagy tekintetet kell venni ezen dolgokra, mert ez egyhamar és egykönnyen jóvá nem tehető, mig ellenben olyanoknál, kik rendszeresen együtt vannak még nem tekintendő oly rengeteg bajnak, mivel egyrészt könnyen

SZÉPIRODALMI CSARNOK.

Vilma emlékkönyvébe.

Mit irjak, szólj, emlékemül,
Te Istennek szép anyala,
Mely szívemnek érzelmeit
Folyton, hűen tolmácsolja:
„Kebledben az erény hervadatlan lombja,
Terjesszen illatot, mint a fésző rózsza...”

Ha a sorsnak kemény keze,
Rosz napokat bocsát reád,
Akkor is lásd teljesülni
Szívem e szent sugallatát:
„Kebledben az erény hervadatlan lombja,
Terjesszen illatot, mint a fésző rózsza...”

Ha pedig a gondtalan élet
Rózsálanzi közt boldogan
Éled ifju napjaidat,
Gondolj reá minduntalan:
„Kebledben az erény hervadatlan lombja,
Terjesszen illatot, mint a fésző rózsza...”

Ha bú övedz s a fájdalom
Benned kínos tusára kél!
Óh! gondolj e vigasz szóra,
S mulik minden nehéz veszély:
„Kebledben az erény hervadatlan lombja,
Terjesszen illatot, mint a fésző rózsza...”

Vagy ha szived' a szerelem
Koszorúja körülfontja,

Óh akkor is emlékezz rá
Te Istennek szép anyala:
„Kebledben az erény hervadatlan lombja,
Terjesszen illatot, mint a fésző rózsza...”

S ha majd társid az angyalok
Felvisznek a menyországba,
Ott lesz dicső erényidnek
Megérdemelt szép jutalma:
„S kebled erényének bájoló illata,
Magát magasztosan, örökre fentartja!...”
L—m J—f.

A két Zrinyi.

— Eredeti beszély. —

I.

Esztergomhoz közel, egy majdnem a Dunapartjáiig kinyuló hegyfok aljában, Kun László korában egy sűrű tölgyfa-csoportozat állott, melynek csaknem egészen egybefont lombjai közül egyszerű kő-épületnek sötétzsinű falai voltak láthatók. Ha körükbe tévedt a parton elő ehaladó vándor, egy kised kápolnát vón észre, mellette alacsony szalmafedelű remete-lakkal, melynek a hegyekre dülő oldalánál kised kertecske terült: durva, hihetőleg maga a remete által készített deszkakerítés által zárva el a vizsgáló tekintettől, ha, mint épen most is nem állott nyitva a keskeny ajtócska, mely a kápolnát környező tölgyek aljából e szűk kertecskebe vezetett. — Né-

hány viruló rózsabokor állott itt zöld lombjaikkal két emelkedett dombot fedve el, melyek mint az egyszerűen faragott kőkeresztek tanusíták, sirhalmok valának. E keresztetek egyikére egy nyulánk levante volt borulva, mig közel hozzá egy agg férfi állott, az akkori remeték sötét színű szőrscuklyájában, ki összetett kezeiben egy hosszúra lenyuló olvasó pergéseivel kísérelt az ifju zokogó imáját, mig égfelém emelt szeméből sűrű könnyek hullottak alá hosszú szakállának hófehér szálaín.

— Urfi! elég már a sirás, szolt reszkető hangon az agg, az idő sebesen halad s mire a közel dömösi prépostságha érünk, itt lesz az óra, melyet a tisztos fő ur önnök kitűzött, hogy letegye esküjét a zászlóra, melynek követőit fogja ön ezentul mint a prépostság dandárnagya a hon s király elenségei ellen vezetni.

— Igen öreg a sirás elég, szolt az ifju felegyenesedve előbbi helyzetéből s szép, de most komoly kifejezésű arcját, melyet izletesen hátra fésült, gesztenye színű fűrtök árnyazának, az agg felé emelve, igen én menni fogok, válni e siroktól, hová erőt jövék gyűjteni, az újpályára, melynek ma lépek először vészteljes fővényére.

Az ifju még egyszer a keresztre borult, majd megrázta az agg remete odanyújtott kezét.

— Atyám! Isten veled; én nem sokára indulok; utam hadba vezet, te agg vagy, mindkettőnk élte kétes, ki tudja látjuk-e még egymást ez életben! Pál, légy mig élsz, hű öre s siroknak.

— Igen urfi az leszek, mint valék évek óta, hisz én életem fel a hideg holt testeiket az urilak hamvaiból, miután elrobogtak a vad kunok, kiket Béla király ráküldte Erdélybe menekült fiának István herczegnek hű népére.

— Igen, te agg hű cseléd valál, titokban ide e zárda közelébe hozád a holttesteket s miután a prépostnak, ki szülőim barátja volt, engedelmeből sirt ástál a meggyilkolt atyának s anyának, ápolásod alá vedd a gyöngye fiut, — fölvelem őt — s mint ifjut biztos helyre adad, honnan mint levante megtérve itt talált mint hű örét, szegény szülei csendes sirjának.

— Jó urfi, ön tulbecsüli a cseléd kötelességét, ki azt sem tevé meg mit tennie kellett volna, hiszen Vincez urfi ön kised öcsce a had zajában elveszett s tudja a jó ég él-e vagy felkoncolták a fene kun levették.

E párbeszed alatt megindultak az agg s ifju védenze gyors léptekkel haladva le Dömös felé, melynek magas tornyai a bércek aljában már-már láthatók valának.

— Szegény öcsce! Ó talán nincs többé

megadatik az alkalom, hogy jóvá tegyük hibánkat, másrészt meg az ily meghitt kör sokkal elnézőbb is és könnyen megbocsát. De míg egyrészt az elhírtelenkedés és elhamarkodás, gyakran a legnagyobb baklövészekre ad alkalmat, úgy másrészt meg a nehézség és tunyaság a gondolkodásban okozza azt, hogy egy helyes talpraesett eszmét a kellő időben felhasználjuk és alkalmazzuk, a mi azután ép oly kellemetlen. Mindez persze otthon a családnál egészen másként van, mint egy külső formalitásokra igen sokat adó társaságban. A társalgás folyama gyorsan át és elzajlik, — és nem enged nekünk elég időt arra, hogy hibáinkat helyreigazítsuk, vagy azokat jóvátegyük utólagos észrevételekkel. A jó eszme és jó gondolatnak a kellő időben kell, hogy kéznél legyen, mert ha erre képesek nem vagyunk, úgy ránk nézve nem marad más hátra, mint a sajnálkozás.

Ügyetlen embereken megtörténik ilyen, vagy hasonló ezer és egy baj, a melyre minden untalan bukkanik ugyanarra, hogy képes volna e fölött kétségbe esni. Egy kellemes esti mulatságon olyan furcsának, különösnek tűnnek az ilyen saját maguknak fel, — és ott olyannyira kellemetlenül érezték magukat, hogy hazamenet szentül megfogadják azt, hogy soha soha e fajta mulatságokra elmenni nem fognak. S. A.

A rajzkiállításról.

A székesfejérvári főreáltanoda rajztermében igen érdekes rajzkiállítás nyílt meg. Ezen kiállítás két főcsoportra oszlik, melyek egyikét a mértani és leirati mértani rajzok, másikát a szabadkézi rajzok, vízfestések, karcolatok, tollrajzok és főszmintázatok képezik a főreáltanodai tanulók legügyesebbjeinek sikerültebb dolgozataiból kiszemelve s gondos csoportosításban elhelyezve.

Osszesen mintegy 120 tanulótól láthatók e kis képtárlaton különféle dolgozatok s egyik másik ép úgy feltűnik az első, valamint a második csoportban munkálkodásának sikerével. Némelyik 10—12 érdekes darabbal járult a kiállításhoz, melyek között nem egy találkozik, mely a figyelemre kiválóan is méltó.

Az első csoportot, ugyanis a mértani és leirati mértani rajzokat Szikla Gábor, e szak tanára, a szabadkézi rajzok és minták csoportját pedig Aujezsky Adolf rajztanár urak állították össze sok szakismerettel és leleményességgel.

Igen jó gondolat volt ezen kiállítás által mind a szülőknek, mind pedig az ügy iránt érdeklődőknek alkalmat nyújtani, hogy meggyőződhessekn arról, minő képzettségi fokot értek el ez évben a helybeli reáltanodai növendékek a fenebb jelzett tanulmányozási ágakban s mily reményekre van kilátás a jövőre nézve. Ezen gondolat kivitele sikerültnek mondható, mivel a kiállítás mind minőség, mind pedig mennyiség tekintetében igen kedvező eredményt mutat s úgy a tanárok buzgóságáról mint a tanulók iparkodásáról tagadhatlan tanúságot tesz.

Ezenkívül kétségtelenül igen nemes verseny fog általa költetni a szép elérése utáni törekvésben, minék a művészet terén úgy, mint az ipar körében felette kedvező befo-

lyása lehet majd a jövőben közállapotainkra. — Attérve a két kiállítási csoport részletesebb leírására különösen figyelemre méltó a mértani és leirati mértani rajzoknál a csín, pontosság és tisztaság, mely az egyes dolgozatokat jellemzi. A vonalkázás finomsága és pontossága valamint a külső csín és technikai kivitel tekintetében különösen kitűnnek Stadler István, Nagel Miksa és Löwy Gyula V. osztályu tanulók rajzai, továbbá a pontozott vonalak készítése tekintetében Szépey Ferencz VI. osztályu, a kivitel csínja és helyes szerkesztés tekintetében Pfinn József V. osztályu tanulók dolgozatai.

A szabadkézi rajzok csoportjában különösen figyelmet kelt Nagel Miksa V. osztályu tanulónak egy diszcedény rajza, Stein szintén V. osztályu tanulónak gypszmintái s az által krétával rajzolt fők s a mértani rajzoknál dicserőleg felemlített Stadler Istvánnak fejezeti diszitmény-rajza.

Magukra vonják továbbá még a figyelmet a Pék Károly VI. osztályu tanuló által készített diszitményi krétarajzok, valamint az Urhegyi Bódóg által rajzolt fők, gyümölcsök és virágok. Mind számára (12 db.) mind tárgyaira és a kivitel izlésteljeségére nézve feltűnők Hochstädter VI. oszt. tanuló rajzai. Igen sok csinnal készítették több III. osztályu tollrajzai általában s igen érdekes még néhány tollrajz Löwy Gyula V. oszt. tanulótl, melyek egyikének tárgya diszitmény és Galambos István V. oszt. tanulótl egy diszcedény.

Végül felemlítésre méltók még a Horváth István VI. osztályu tanuló által festett aquarellek.

Különös dicsérettel kell kiemelni, hogy a főszminták utáni rajzolásra és rajzok után való mintázásra, mint a kiállított dolgozatokból kitűnik, kiváló gond fordítottak.

Ezenkívül felemlítésre méltó még, hogy mintákban és példa-képekben látható a rajzteremben, a régiebb beszerzésekből taneszközütl szolgáló 1216 darab lapos minta és 67 főszöntvény, az újabb beszerzésekből 344 lapos minta és 27 főszmintá. Kereiben a rajztanoda falain kifüggesztve van 256 db. különféle tárgyú és nagyságu képminta.

A tanítványok által készített főszpeldányokból eddig 16 db. szolgál minta gyanánt. A felsoroltakból kitűnik, hogy a kiállítás érdemes volt arra, hogy azt mindazoknak, kik fiatalágunknak a rajzolás terén való előhaladása iránt érdekeltséggel viseltetnek a legmelegebben figyelmébe ajánljuk.

Szép érdekeltség nyilatkozott különben iránta többen s ezek közt Pellet kanonok ur ő nagysága, Mészöly Géza kitünő festőnk és számos hölgy meglátogatta a tárlatot.

Egy tisz.

ISMERTETÉS.

Anglia.

Anglikán egyház, az uralkodó egyház Nagybritanniában és Irhonban, sajtószertű középállást foglal el a protestantizmus és katolicizmus közt. Püspöki egyháznak is nevezik. Szervezete az angol reformáció történetének fejleménye. — Angolországban Wicliffe már Luther előtt indított meg egy vallási mozgalmat, mely a római hierarchia, a szentek imádása, a fülgyónás stb. ellen volt intézve és az apostoli prezbiteri alkotmány helyreállítására törekedett. Wicliffe hívei (Zollhardok) kegyetlenül üldöz-

ték, de emléke utat egyenetelt Angolországban Luther tanainak. John Fryth és William Tindal már 1526-ban angol nyelven hirdették az új testamentomot. VII-ik Henrik, ki eleinte Luther ellenfele volt (defensor fidei) később vízszálya keveredett a pápával, ki nem akarta elválasztani első nejtől. Crammer Tamás és Cromwell Tamás tanácsára önmagát nyilvánította az angol egyház fejének; megszüntette a zárdákat, elégette a szent képeket és ereklyéket, az egyházi javakat világiasította, de a hét szentséget az angol egyház hitelveinek nyilvánította (1539). E pseudo-reformáció csak Henrik haláláig tartotta fenn magát. A kiskoru VI. Eduárd alatt a reneszánsz hatályon kívül helyezte azt és előkészítette a reformációt. Az 1542-iki 42 hitczikkely már egészen evangélikus elvet tartalmaz. Az összeköttetés Rómával megszakított, de a püspöki alkotmány fennmaradt. Mária királyné (1553—58) zsarnoksága az angol katolicizmus bukását idézte fel. E királyné, II. Fülöp spanyol király neje, uralkodása alatt Crammet, a glocesteri, londoni és worcesteri püspökök (Hooper, Ridley és Latimer) mint a pápaság ellenségei a máglyán haltak meg. Ez üldözés népszerűvé tette a protestantizmust, mely aztán Erzsébet alatt, ki ellenében a katolikusok a skót Stuart Máriát igyekeztek trónra emelni, teljesen diadala jutott. A püspöki alkotmány, a római szertartások nagy része fenntartott ugyan, de Erzsébet ismét az egyház feje lett: a 39 pontba összevont VI. Eduárd-féle hitvallás a parlament oltalma alá helyeztetett 1571-ben. Már Erzsébet alatt támadtak megszabott menő reformatori pártok, a puritánok és prezbiteriánok, kik a király egyházi hatalmát, a püspököket és a kath. szertartást sokat, mint az „Antikrisztus maradványait“ gyűlölték és az ellenük hozott szigorú rendszabályok daczára tetemesen fenyegettek a „királyi“ reformációt. I. Jakab alatt (1603—25) a katolikusok gyűlölete a löpor-összesküvésben tört ki, utóda pedig I. Károly a verpadon bűnhődött a katolicizmus és abszolút fejedelmi hatalom iránti hajlamaiért. A puritánok a parlamentben 1640-ben tulsúlyban voltak, a westminsteri zsinatban (1643—49) saját nézeteik szerint igyekeztek az egyházi alkotmányt átalakítani, de kizsoritattak a még előrehaladottabb independentek által, kiknek politikai vezére, Cromwel Olivér (1649—58) az angol köztársaság theokratikus diktátora volt. A monarchia diadala (1660) a püspöki alkotmány helyreállítását jelenté. A második forradalom (1668) végleg meghusított a Stuartok törekvését a katolicizmus helyreállítására. A szerződésben, melyet a parlament Orániai Vilmostal kötött (1689.), a dynasztia katolikus ága örökre megfosztatott a tróntól és megalapított a birodalom és az urakodó egyház alkotmánya. Az 1673-iki „test-act“, mely kizárta a közhivatalokból azokat, kik nem ismerik el a király fen-sőbbiségét az egyház fölött, a protestans disszenterek javára módosított ugyan, de a katolikusok és szoczinianusok ellenében hatályban maradt. Csak az 1829. apr. 13-iki törvény mondotta ki, hogy katolikusok is juthatnak a parlamentbe és államhivatalhoz, ha megesküsznek rá, hogy az egyesült királyság protestans vallását és kormányát semmikép sem fogják háborgatni, hogy meggyőződésük szerint a pápa semmiféle világi vagy polgári hatalmat a brit birodalomban nem gyakorolhat és végül arra, miszerint

nem hiszik, hogy fejedelmeket, kiket a pápa kiátkozott, vagy méltóságuktól megfosztat-taknak nyilvánított, letenni vagy meggyilkolni szabad. Hanem katolikus papok még ma sem ülhetnek a parlamentben, külföldi szerzeteseket kiutasítanak, belföldieket szigorú felügyelet alatt tartanak, egyházi címek viselése nagy bírságok terhe alatt tilos. A katolicizmus mindennek daczára jelen-tékenyen kezd tért hódítani és legújabb időben igen előkelő személyek tértek a katolikus hitre, amivel az illetők az angol napi sajtóban erős filippikákat vontak magukra. A pápa e tétforgalás által indítatva látta magát Angliát nyolcz egyházmegyére osztani és 1850-ben Wiseman bíborkot west-minsteri püspökké nevezte ki. (Folyt. köv.)

HELYHATÓSÁGI.

A megyei bizottság valamennyi tagjának.

Több sürgős ügynek elintézése és a m. kir. belügyminiszterium által legújabbban engedélyezett, 2 járási orvosi állomás választás utjánai betöltése végett f. évi július hó 6-án d. e. 10 órakor rendkívüli közgyűlés fogván tartani, van szerencsém erre a megyei bizottság érdemes tagjait ezennel tisztelettel meghívni. Sz.-Fejérvárott, 1878. évi június hó 24-én. *Báró Miske Imre*, Fejérmegye alispánja.

Az állandó választmány tagjainak.

A július hó elején tartandó rendkívüli közgyűlés tárgyait előkészítése végett f. hó 26-ik napján d. e. 10 órakor az állandó választmány tanácskozmányt fogván tartani, van szerencsém arra a választmány érdemes tagjait ezennel meghívni. Kelt Székesfejérvárott, 1878. évi június hó 17-én. *Báró Miske Imre*, Fejérmegye alispánja.

Nyilatkozat*).

Lonkay Antala „Magyar Állam — Idők tanuja“ szerkesztője, lapja folyó évi 134., 135., 136. és 137. számaiban a Szent-István-Társulat nagyerdemű, jelenleg távollevő alelnökét, Tárkányi Béla apát-kanonok urat és vele együtt a társulat egész magistratusát súlyos vádakkal illette**).

*). Egész tisztelettel fölkerestek a hazai lapok e „Nyilatkozat“ szives átvételére.

**). T. olvasóink tájékozására Lonkay Antal felhozta vádjait, melyek e nyilatkozatra alkalmat szolgáltattak, a következőkben röviden összefoglaljuk. Lonkay vádolja a Szent-István-Társulatot, hogy az, az egyházzellenes liberalizmus főfészke, honnét a konkoly, canonellenes izelmek és a pápai excommunicatio alá eső gseftelések kerülnek napfényre. — Tárkányi Béla alelnököt vádolja, hogy a társulatnak cvenkint tetemes anyagi kárt okoz saját személyes nyereszédes végett; hogy az Athenaeummal fölligyelőt tiszte, melylyre a társulat érdekeit ellenőrzi, tilos, rút, örökre incompatibilis dolog, s így ő a Vatikán szent falai közé méltókép lábat be nem teheti; meghurezolja correct kath. érzelmet és papi becsületét, hogy kanonokká a bold. nagynevű egri érsekre gyakorolt pressio folytán lett. Füssy Tamás igazgatót s az egész magistratusat vádolja, hogy a társulat érdekeit aláásva működnek s ma is oly izelmekbe merültek, mint 1859 — 1863-ban, mely időből Danielik akkori alelnökre, jelenlegi cz püspökre s a magistratura rea merészli fogni, hogy a társulat alapítványainak ezreit lakmározásra költötték. — Ezáltal meg vannak támadva — bár mystifikálva, névleg ki veszi őket a vád alól — a

— kezdé újra Vincze — s talán boldogabb nálamnál!

— Boldogabb? — kérdé bámulva az agg — hát ön boldogtalan-e jó urfi! ily deli, harczratermett ifju levante, tagjaiban dús életerővel, testében tette kész hős akarrattal, mikép lehetne más mint túlboldog; nemde urfi? ön csak tréfál, csak ingerkedik az öreg Pállal, hogy meg ne ártson a sok öröm agg fejének? — Urfi, az istenért legyen őszinte s ha bú lepi keblét, tárja ki barátja, atyja — mert büszkén mondom, hogy az valék — őszinte keblébe.

— Pál, te rég valál ifju, kebledben a szenvedélyek vad heve rég kihalt már, s a szív, mely szellemi csend nyugalmát évek óta zavartalanul éldeli, aligha képes leend érezni a bút, mely sötét kinjaival öldökli az ifju még forró kebelét, Pál! én szerettem... Öreg, hiszen te is férj valál, gondolj vissza ifju éveid boldog szakára, varázsold elődbe nőd viruló arczát, a képeket, melyeket szerelme nyujta, az üdvet, melyet keblén élvezél — te sirj agg? a fohászok tolmácsolják, hogy ifju korod megszesztünt képei vonulnak lelked előtt — halld hát rettenetes kinom rövid vázlatát.

A felföldön, hol az agg bajnok, kire biztál, nevelt egy csatában elhunyt nemes özvegye élt, leányával a tündér szép Rózával s e leány bájoló, mint a képzelet leg-

istenibb álma, engem üdvezített angyali keble első hevével s mi boldogok valánk, mert a nem épen szegény anya áldá frigyünket s Róza nóm leendte vala a farsang jöttével — de im, mig én tova valék, cseh száguldók dultak a vidéken, fölperzseltek a vidéket, melyben lakának, a lakókat vagy elölték, vagy messzeragadák; ez utóbbi sors érte szépemet, kit, mint az életben maradt menekülők mondák, a csehek vezére ragadott el magával.

— Az ifju zokogva hallgatott s az agg könyezve tekinté rá.

— Mint bősütl oroszlán, dühöngtem e hir hallatára — mondá tovább Vincze — de hasztalan a csehek honukba tértek s éltem üdve veszve volt. Szétzúzott kebel-lel jöttem ide hozzád, eltökélve, hogyha a prépostnak bemutatás, szerzetessé leszek, s a szük zárdai-lak sötétében élem át élettem kinos jövőjét, de az apát nem hajlék tervemre, azt mondá: gondolnám meg mit kérek kegyétől, — maradjak még a világban, keressem fel Rózsát s küzdjem le keblem kinjait, én kéresemnél maradtam s ő végre megegyezett, de előbb egy évre dandárjához adott, hihetőleg remélve, hogy akkor elfeledem szívemnek elrablott kedvesét, — s én elfogadám a kínált tisztelet s most szinte örvendek, mert had áll előttünk, had a gaz csehek ellen, kiknek

vérebén hütöm meg keblem boszuját s azután kardjaik közt keresem fel a halált, mely végetvessen keblem kinjának.

— Egy van még agg barátom! mi az élethez köt: öcsémnek sorsa ez, őt szeretném még egyszer ölelni; de ez sikertelen vágy, ő előre ment s mint angyal vár hihetőleg rám ott fenn.

Az agg remete megfogá az ifju jobbját.

— Sajnálom ön sorsát nemes ifju s mivel felfogom kinjait, nem vizsgáztalom, mert tudom, hogy ily kin ellen nincs szóban orvoslás. — Mi öcsését illeti, a jó ég tudja sorsát, mint hallottam s mondtam is önnek, cselédváram Andor vállalta őt védelme alá, midőn a kunok közeledtek rejtekünkhöz, mely fölfedeztetvén, messze futottunk az éji sötétben eltévedtünk az erdőben én önnel kimenekültem; velök mi történt nem tudom, de az Isten jó s talán László urfi is, most mint deli levante forgat kardot a magyar hazáért. De uram im a zárdához érünk, mint látom csengetnünk sem kell: egy vándor épen most rángatja meg a zárdaharangját. — S valóban az ajtó előtt egy porlepte barna ifju állt, ki észrevevén a két barát közeledését, azokhoz csatlakozott s velök lépett be e zárdá felnyitott kapuján.

A vándor szóhoz sem hagyá jönni a kinyitó szerzetest, hanem mohón kérdé, László ur-e még a zárdá prépostja s a mint

e kérdésre igennel felelt a kulcsár, a többiek nem csekély bámulatára egy közel álló feszület labaihoz borult s e szavakkal: Hála Istenem, hogy megtartád a prépost életét, egy még van reményem fellelni bátyámat, kulcsolá át az üdvözítő lábait.

Ez alatt több szerzetes jött, végre maga az agg prépost is, kit arany keresztéről megismervén a vándor, elhagyta a feszületet s félre tolván a főur kezét csokoló Vinczét s remeté — borult újra a prépost lábához.

— Uram, az Istenre! szólj te vagy-e László, ama tisztos prépost, ki atyám barátja volt — kérdé harsány hangon a vándor, mig a főpap fejcsóválva tekinté rá.

— Hogy e kérdésemre felelhessek jó ifju, előbb atyádat szükség nevezned? — mondá a bámuló prépost s a mint a vándor Vid Endrét, a mostani királynak még mint herczegnek a kunok által meggyilkolt hivat nevezé atyjának, Vincze nem tudván mérsékelni keble örömét — borult a vándor nyakába, ki megértvén a körülállóktól, miként ezen ifju itt testvére; szenvedélyesen szorítá azt kebléhez s a prépost s a szerzetesek áldva emelék kezeiket az egymást ölelő két testvérré.

(Vége következik.)

— Örülésg szerelmes. Nagy-Becske-
ken egy baka fülig szerelmes volt egy szép
leányban. Azonban a leányzó hűtlen lett s
mással váltott jegyet. Erre a szerelmes baka
oly dühbe jött, hogy a leányt két lövéssel
halálisan megsebzte s azután magát lötte
agyon.

— Vilmos császár állapota korántsem
oly jó, minőnek a bulletinek után híhetné
az ember. Nem mintha a bulletinek orvosi
szempontból hogylétét nem adták volna elő
helyesen, de oly elernyedtség fogta el,
mely ugy arcának halványaságából, mint
katonás magatartásának hijából tűnik ki.
Még mindig nem tudott magában mozogni,
ágyától zsöleszékeig még mindig nem tud
menni. Görgető széken viszik ágyától az
ablakhoz. Fájdalmas neki azonfölül minden
érintés, miért is lepedőket tolnak teste alá,
s végeknél megfogva emelik ki a császárt
ágyából. A balkéz csuklója még egyre da-
gadt. Karja ugyan még merev, de ujjai
mozgékonyabbak. Szombat óta étvágya is
jobb, mi kedvező várakozást kelt.

— Beaconsfield lord atyja. Ismeretes,
hogy Beaconsfield lord vagy Dizraeli Ben-
jamin, ki ma hazáját a congressuson mint
első meghatalmazott képviseli — zsidó volt.
— Beaconsfield 14 éves volt, midőn atyja
minden fiával áttért a keresztény valláshoz.
Es e kikerestelkedésnek igen sajátos oka
volt. Beaconsfield atyja, Dizraeli Izsák,
szabad gondolkozású férfi volt, ki nem
szeretett a zsidó vallás orthodox szabályai
hoz alkalmazkodni. A zsidó község választ-
totta előjárójának, Dizraeli azonban nem
fogadta el a megválasztást s e miatt 40 font
sterling lefizetésére ítéltetett. Alig hogy le-
fizette e bírságot, a község újra megválaszt-
totta. E második megválasztását egy terje-
delmes levél kíséretében utasította vissza,
melyben kifejti vallási nézetét. Négy évig
függőben maradt az ügy. Négy évvel később,
1818-ban, a község újra elővette az
ügyet és Dizraeli nem akarta elfogadni a
hivatal, sőt kérte a zsidó előjáróságot,
hogy nevét törölje ki a község tagjai közül,
miután elhatározott szándéka, kikerestel-
kedni. Es Dizraeli meg is tette s ha akkor
nem választják meg az öreg Dizraelit elő-
járónak, vagy ha Dizraeli engedett volna,
akkor fia Benjamin valószínűleg híres re-
gényíró lett volna; de az angol kabinettet
is valószínűleg más képviselte volna a con-
gressuson.

— Törökország öngyilkos. Azt mond-
ják, hogy Osman basa, a kinek köszönheti
Törökország, hogy nem hullt, hanem mint
nagy hatalom a congressusban ül, elfogattott,
azért, mert elég bátorsága volt lándzsát
törni a szultán környezetében uralgó örül-
tel. Azon pillanatban, midőn a szabadulás
reményének egykét sugara felcsillámlik, a
hősnek Mithad sorsára kell jutnia. Török-
országban tilos a hazaszeretet.

— Hármasszövetség. Néhány nap óta
Andrássy gróf igen gyakran érintkezik a
francia meghatalmazottakkal. — Az osztrák-
magyar külügyér ma Waddingtonnal együtt
hagyta el a tanácskozási termet. Andrássy
és Waddington igen kedélyesen és majdnem
feltűnő barátságossággal társalgott egymással.
Tegnap pedig Saint-Vallier, a második francia
meghatalmazott, a állatkertbe hitták An-
drássyt, szinte igen bizalmas beszélgetést
folytatva Saint-Vallierrel. Ilyenek után nem
csuda, hogy általánosan elterjedt a hír, mi-
szertint Anglia, Franciaország és Ausztria-
Magyarország mint szövetségesek fogják egy-
más támogatni a kongresszuson.

— Sokféle kosztosa van az Istennek.
A Nobiling család folyamodott a német kor-
mányhoz, hogy nevét megváltoztathassa. —
Valjon nem Troldra változtatja e?

— Az elfogatások Németországban még
egyre tartanak. Lipcsében legutóbb nagy
feltűnést okozott dr. Schürmann orvos elfo-
gatása. Schürmann igen különös ember volt
s több nyilvános helyen oly nyilatkozatot
tett, melyekben a császár elleni merénylet
helyeslé. Sok fegyvert találtak nála. —
Hannoverában a helyőrséget, mely ötezer
emberből áll, oda utasították, hogy ha a
katonák a korcsmákban a császár ellen
tiszteletlen kifejezéseket hallanak, az ille-
töket utasítsák rendre, s ha kell, fogják el.
Az ebből netán keletkező verekedéseknél
a katonáknak előre büntetlenséget biztosít-
tattak. A párisi Pére Duchesne című so-
cialista lapban Buffenoir nyílt levelet ír
Liebknechtnek s e levélben örömet jelent
ki a felett, hogy a social kérdés immár az
elrémtült Európa előtt fel van vetve. — A
cikk — s ez a legfűresőbb benne. — Hő-
delt s Nobilinget oly báboknak nevezi, me-
lyeket mozgattak; a levélíró nem csodál-
koznék, ha hallaná, hogy a bábmozgató
sodrony vége a rendőrség kezében van.

— Gyógyszer a veszettség ellen. Egy
amerikai természetbúvár azt állítja, hogy a
veszett állatok által okozott sebek kiegészése
gyakran kései, s nem ritkán hiábavaló kin-
zás. Szerinte az alanta növény (Inula He-
nium R.) az, mely a göröcsök beálta előtt
sikeresen alkalmazható. A növény megszá-
ritott gyökeréből veszünk 3 latnyit, szíjjel-
morzsoljuk és tejjel feleresztjük. — Azután
mintegy felényire lefűzzük s korán reggel,
éh-gyomorra adjuk a betegnek. Öt-hat óra
bőjtölés, vagy nagyon könnyű étkek elfo-

gyasztása kövesse ezt. A következő 5 egy-
másután jövő napon, 4 lat töressék össze a
gyökérből és eresztessék föl tejjel, mit a
beteg mindig éh-gyomorra vegyen be, s azután
5-6 óráig mit se egyék. Ez azonban csak
megmárt emberekre áll. Lovak és szarvas-
marháknál három, — négyszer akkora ada-
gok alkalmazandók. Egy egész sereg bir-
kát mardosott össze egy veszett kutya s a
nyáj két részre osztatván, az egyik az ál-
talunk említett módon kezelt tökéletesen
kigyógyult, míg a másik rész mindegyikén
kitért a veszettség s annak következtében
el is hullottak. Pensilvániában számos em-
ber és állat életét menték meg e megbé-
csülhetlen gyógyszerrel.

Gabona-ár június 22-én.

100 kilogramm	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Tiszta buza	10 60	10 40	10 20			
Kétszeres	7 50	7 40	7 30			
Rozs	7 10	7 —	6 80			
Arpa	7 50	7 20	6 90			
Zab	6 30	6 20	6 10			
Kukoricza	6 80	6 70	6 60			

Felelős szerkesztő: Boross Mihály.

Hirdetések.

Pályázati hirdetés.

Székesfejérvár város törvényhatóságá-
nál az évi 1000 frt. fizetéssel rendszeresi-
tett közgyámi állomás üresedésbe jutván,
arra a pályázat ezennel közzé tétetik.

Felhívtnak e szerint mindazok, kik a
fentnevezett hivatalra pályázni kívánnak,
hogy okmányokkal felszerelt folyamodvá-
nyaikat bezárólag f. évi július hó 4-ig a
városi törvényhatóság ígató-hivatalához
benyújtani el ne mulasszák, minthogy a
netán később jelentkezőknek kérvényei
figyelembe nem vétethetnek.

Megjegyeztetik egyszersmind, hogy a
megválasztandó közgyám — törvényható-
sági szabályrendeleteinek értelmében —
fizetésének kétszeresét, vagyis 2000 frtot
o. ért. lesz köteles működésének tartamára
ovadékképen letétbe helyezni.

Végül mi magát a választást illeti, ez
az 1878. évi július 8-ára kitűzött rendes
városi bizottsági ülésen fog eszközöltetni.

Kelt Székesfejérvárott, 1878. évi jun.
hó 3-án tartott városi közgyűlés határozatából.

Ullmann Miklós m. k.
h. polgármester.

Árverési hirdetmény.

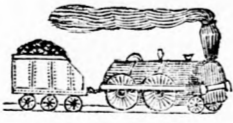
Az Eötvös László csódtömegé-
hez tartozó és 1878. évi február hó 28-án
Baracska községben (Fejérmegye) leltá-
rozott 1055 frt. becsértékű különféle ingó-
ságok, — ugymint: butorok, evőeszközök,
konyhaszerek, fegyverek, könyvek a szé-
kesfejérvári tek. kir. törvényszéknek, mint
csódtörvényszéknek 4504/878. számú végzése
folytán Baracska községben a csódtömeg-
hez tartozó lakházban

1878. július 8. és 9-ik napján reggeli 9 órakor
kezdendő nyilvános árverés útján a legna-
gyobb árt ígérőnek azonnali készpénzfizet-
és mellett elfognak adatni.

Kelt Székesfejérvárott, jun. 16. 1878.

Tuboly István,

kir. törvényszéki végrehajtó.

Kéjvonat,

mely Péter és Pál napján azaz június 28-án
éjjel 11 óra 56 perczkor indul

Sz.-Fejérvárról Finne, Triest és Velenczébe
rendkívüli leszállított áron, oda és vissza.

Finne-Triest . . . II. oszt. 20 ft. 90 kr. III. oszt. 14 ft. 60 kr.
„ Triest-Velence II. „ 32 ft. 90 kr. III. „ 23 ft. 10 kr.

menet-jegy 14 napra érvényes.
Triestbe menet a híres adlersbergi
barlang meglekinthető.

Bővebbet ezen menetről a falraga-
szok jeleznek.

Klötner Péter, kiadó-tulajdonos.

A VALÓDI dr. POPP-féle Anatherin-szájviz

a legbiztosabb és legjobb gyógy-
szer fogköképződés, foghúsvérzés,
valamint dohányzás ellen.

D. POPP J. G.
es. k. udv. fogorvos urnak Bécsben Bogner-
gasse 2.

Egy jó barátom által ajánlott, Öntől rendelt
ANATHERIN-SZÁJVIZET, melyet én és nóm,
— az utóbbi a fogak meglazulása és fogkö-
lekedés miatt, én pedig a gyakori foghúsvér-
zés és erős dohányzásnak a szájából eltávolítása
miatt — használtunk, a legjobb szernek bizo-
nyult e betegségek ellen, s én nem mulasztah-
tam el Önnel ezen találmányáért köszönetemet
kifejezni és Önnel kívánni, hogy minél többen
ismerkedjenek meg e szerrel s ez által SOK
SZENVEDŐN SEGÍTTETNEK, Ön pedig fá-
radtságáért megérdemelt jutalmát lelje.
Bécs.

Gróf Trattenbach E.

Kapható: Székesfejérvárott Braun József,
Diebálla György, Broszman Elek, Pásztor S.,
Say Rudolf gyógsz. Szekerák és Ilonyánszky
keres. Lovasberényben: Heissler Győző gyógsz.
Moórott: Jenczy. Palotán: Würfl gyógsz.
Veszprém: Gutthard és fiaival, Tuszka M. és
társa, Ferenczy gyógsz. Dunaföldvár: Lukács
A. és Kubányi S. gyógsz. Duna-Vecsn: S.
Klinke gyógsz. Kun-Szent-Miklós: Tóth S.
gyógsz. Polgárdin: Kampis József gyógsz.
tárában.

HARTMANN
féle
rovar-
pusztító-
szer.

Ausztria- és Franciaországban szabadalmat nyert

eddig felül nem mult

különösen **poloska ellen kitérőnek bizonyult.**
csak azon szery valódi, mely alárásunkkal ellátva és
az üvegen czégnünk bégétre van, továbbá új es. kir.
szabadalmazott rovarpusztító-porrall tőlött

fecskendőinket,

melyek nagy előnyökkel fogva használatra ajánlnak

Hartmann és Mittler szabadalom tulajdonosai,
Bécs, Stadt Backer-Strasse 10. szám.

Kaphatók: Székesfejérvárott Karl József, Kovács
Pál, Lichtnecker és Rosznagl Antal fűszerkereskedő
uraknál.

Bor-eladási hirdetmény.

A pápai uradalom részéről közhírre
tétetik, hogy

f. évi július hó 8-ik napján
reggeli 9 órakor

Pápan az urasági várpinczében mintegy 1000
hectoliter majorsági terméű bor és ugyan:
1863., 71., 72., 73., 75., 76. és 77. évi ter-
mésű somlyai, — 1873., 74. és 77. évi ter-
mésű Ecséri, — 1873., 75., 76. és 77. évi
termésű Badacsonyi, — 1873., 74., 75. és
77. évi termésű Kis-örsi, — további somlyai
aszu, kis-örsi, somlyai és badacsonyi ürmös,
valamint asztali borok, bélyegzett hordók-
ban önkéntes árverés útján eladatni fognak.

1. Vevők kötelesek lesznek a meg-
veendő borárának 1/4-dét foglaló gyanánt
azonnal letenni, a vételár többi részét pe-
dig akkor, midőn a bort saját hordókban
elszállítják, teljesen lefizetni.

2. A megvett borok elszállítására egy
hónapig vagyis augusztus 8-ig haladék en-
gedtetik, mely időig a bor lepecsételve, de
a vevő kizárólagos veszélyére, az urasági
pinczében maradhat.

3. Ha valaki a kitétt határidőig borait
el nem szállíthatná, azokat augusztus 8-ig
saját edényeibe átféjtetni s az összes vétel-
árt befizetni köteles.

Pápa, 1878. június 16-án.

Az uradalmi felügyelőség.

Utánnomat nem díjaztatik.

Árverési hirdetmény.

Szab. kir. Székesfejérvár város árva-
széke részéről f. évi 959. számú határozat-
ához képest hagyateki önkéntes árverés
alá bocsájtatnak néhai Szöllősy Pál
hagyatékához tartozó alább érintett ingat-
lanok a következő feltételek mellett:

1) Árverésre kitérnek a székesfejé-
rvári 19-ik számú telekjegyzőkönyvben 18.
hrszámu uri-utczai ház 20,164 frt. 67 kr.
becsértékben, — ugyanazon számú tjkvi
322., 323., 324. hrsz. a rétek egyenkint
105 frt. becsértékben, — ugyanazon tjkvi
115/b. és 116/b. hr. számú vizivárosi ház-
helyek 280 ft. becsértékben, továbbá a sz-
fejérvári 2233. sz. tjkvi 676., 677., 678.
679. hrszám alatti rétek egyenkint 75 frt.
becsértékben, a 2192. sz. tjkvi 109/E. hrsz.
a. szőlő 310 frt. becsértékben, a 2957. sz.
tjkvi 100/c. hrsz. szőlő, pincze s préházal
816 frt. 50 kr. becsértékben.

2-szor. Venni szándékozók kötelesek
az árverés megkezdésekor a becsár 10%-át
készpénz, vagy ovadékképes papirokban a
kiküldött kezeihez letenni, mely bánatpénz
az utolsó részleltetésbe fog kamat nélkül
beszámítatni.

3) Vevő tartozik a vételár 1/3-át a le-
ütéstől számított 1 hó, második harmadát
3 hó, a harmdik harmadát 6 hó alatt, —
mindenkor a leütéstől számított 8% ka-
mattal a városi árverésztárba lefizetni.

4) Vevő a megvett háznak birtokába s
használatába a leütés napjára következő
legközelebbi házbér negyedkor, — a szőlő
birtokába az árverés jogerőre emelkedése
után azonnal, — a házhelyek és rétek bir-
tokába azonban csak 1879. évi január hó
1-jén lép.

5) Vevő tartozik az ingatlanok után
járó adót és mindennemű közterhet a ház
és szőlőkre nézve a leütéstől ssámítandó
naptól, a házhelyek és rétekre nézve pedig
1879. január 1-től viselni, továbbá tarto-
zik az 1870. XX. t. czikk 268. 269. §-ai
alapján az árverés eredményéről kötenő
szerződés költségeit, valamint az átruhá-
zási illetéket is egyedül viselni.

6) Ha vevő az árverési feltételek bár-
melyikét betölteni a kellő időben elmu-
lasztja, bánatpénzét veszti s a megvett in-
gatlant — kárára és költségére újabb ár-
verésen eladatni fog.

7) Az árverés határidejűl 1878. évi
július 13-án d. e. 9 órára a ház és házhe-
lyek, ugy a rétekre nézve a városház ud-
varára, — a szőlőkre nézve pedig ugyan-
azon napon d. u. 2 órára a helyszínén ki-
tűzetik.

Székesfejérvárott a városi árvaszékek
1878. évi június 15-én tartott üléséből.

Juraszek Ferencz m. k.,

h. árvaszéki elnök.

Egy jó karban levő
pék-üzlet
jutányos feltételek mellett eladó.
Bővebb értesítést nyerhetni Kész
Alajos urnál csapó-utca 10. sz. a.

VÖRÖSMARTY KÖNYVNYOMDA

SZÉKESFEJÉRVÁROTT,

kaszárnya-utca 6-ik szám.

Ajánlja

a mostani igényeknek minden tekintetben megfelelőleg
jól berendezett üzletét,
minden néven nevezendő e szakba vágó munkák izléses,
pontos és jutányos kiállítására.

Füzetellett

Számmér Kálmán,
tulajdonos.

Nyomatott Székesfejérvárott a „Vörösmarty“ könyvnyomdában.